

Izjava vsak dan, udi ob nedeljah in praznikih, jutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik koncesije lista Edinosti. — Tisk tiskarne Edinosti. — Naročnina znaša na mesec L 3.—, pol leta L 13.— in celo leto L 36.—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 10 stotnik. — Oglasi se računajo v širini ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 20 stotnik, osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 40 stotnik, oglasi denarnih zavodov mm po 80 stotnik. Mali oglasi po 10 stotnik, najmanj pa L 1.—. Oglase sprejema inšeratični oddelek Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti. Uprava in inšeratični oddelek se nahajata v Trstu, ul. sv. Frančiška As. 20.

Iz Jugoslavije.

Italijanske čete zapuste Boko Kotorsko. — Tribuni javljajo iz Trsta z dne 19. t. m.: Tiskaljski listi javljajo, da Italijanske čete zapuste Boko Kotorsko, ki je postala izključno jugoslovansko pomorsko oporišče.

Dunajski listi o rešitvi jugoslovanske ministrske krize. — PARIS, 20. (Resto del Carlino.) Tudi jugoslovanska kriza je po tolikih poizkusih vendar rešena. Kralj je podpisal večer odlok, s katerim poverja Davidoviću sestavo nove vlade. Davidović je bil ministrski predsednik od julija 1919. Demisijiral je na koncu septembra, ker ni hotel prevzeti odgovornosti za podpis saintgermanske pogodbe. Njegova povrnitev na vladno pomenja, kakor trde dunajski listi, ojačanje zavezniške odprone sile(?) Trumbić je izjavil, da je pripravljen sprejeti listino za zunanje stvari. Vsi socialistični ministri so ostali v kabinetu. Ministrstvo ima mandat na najširši in najrazsežnejši podlagi.

Delovanje avtonomov v Parizu. — REKA, 18. (Secolo) poročajo z Reke: Belgrajska Politika piše o delovanju reškega avtonomstva, bivšega avstrijskega stotnika Adolfa Gotthardija, v Parizu takole: »Reški avtonomski je podal pariški krogom izjave, ki jih mi ne moremo razumeti. Rečani, ki so odšli z našo pomočjo v Pariz, so odkrito izjavili, da je tudi jugoslovanska vlada za pomednarodite Reke. Vlada se je — če se hoče verovati tem gospodom — znatno oddalečila od jugoslovanske državne programa, ker Jugoslavlani ne nameravajo prepustiti reški državi na milost in nemilost Sušak, Kraljevo in Volosko, ki so popolnoma jugoslovanski, samo da služijo interesom ljudi, ki vodijo politiko, katera je vse drugo, samo ne parala z jugoslovansko politiko.« — »Secolo« navaja tudi izjavo zagrebškega lista »Hrvata«, ki se vpraša, kako bo vlada opravila izjave svojih avtonomov. — Ugotavlja nadalje, da je bilo na Reki že zdavnaj znano, da je Gotthardi v jugoslovanski službi. Jugoslavlani da znajo, da je vmesna država, ki je udušila veled velikanske jugoslovanske večine reške Italijane, edina rešitev njim v prid. — »Secolo« zaključuje, da sta ta dva lista dokazala, da je rešitev reškega vprašanja, ki se pripravlja, škodljiva za italijansko Reko in Italijo.

Angleško-francosko-nemška zveza proti boljševiški Rusiji?

Kritičen položaj ruske rdeče vojske. — PARIS, 20. Padec Petrograda se pričakuje v konferenčnih krogih z nekako neestrpnostjo. Govori se že o vplivu, ki bi ga mogel imeti na mirovno pogodbo s Turčijo in tudi na že sklenjene pogodbe, predvsem versailleske, ker je mogoče, da bo

PODLISTEK
Za staro pravdo. (19)
Avgust Šenoa: Seljačka buna. — Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

Nje sin je imel petero otrok; imel je dva lepa sina, ali že poprej, nego jima je porasla brada, sta umrla; ostala so dekleta — seme je usahnulo, iz krvi je bilo mleko — toda strupeno. Hčere so se trgale za dedščino, prišli so tučji, tekla je kri — o silna kri. Grabilo se je, ubijalo na gradu — a ubogi kmetje so zastoj klicali do Boga radi svojih muk. A, kadarkoli se je pojavil nov gospodar, kadarkoli je pretila nova beda, se je pojavljala v noči Dora — blesta, blazna, in jokala in jokala za svoje grehe; iz srca se ji je izvila zlata kača in prosila je Boga, naj raztepe grad. Malokdo je za to zgodbo; vedo stari gospodarji, ali skrivajo to zgodbo pred svetom. Ali ste videli tisto starinsko sliko v gošpej sobi? Lepa ženska je to na starem platnu. Kakor da jo vidim. Odeta je v črno, ne res? Na glavi ima zlato krono, okoli vratu

hotela nova ruska vlada imeti pri tej pogodbi besedo.

Medtem poročajo iz Stockholma, da je Denikin zasedel Gotthard in Carsko Selo, kjer je bila nekdanja carjeva straža. Petrograd ima še eno obrambno črto, ki začenja pri Nevi in gre po pulkovskih vrhovih, a nato skozi postajo Slavjank v Petrograd. Rdeča vojska bi se mogla torej tukaj najhitreje upirati, toda vse je odvisno od razmer, ki vladajo med boljševiškim četami. Ni se znano, ali pomenja bela zastava na Kronstadtu, da se trdnjava uda, ali je pa to poizkus kakega upora. Na vsak način je trajalo obstrlevalje celih dnev. Baterije v Krasnoj Gorki streljajo neprenehoma. Angleške vojske ladje in zrakoplovi obstrlevalje utrube Krasnaje Gorki.

Na suhem vodijo operacije pred Petrogradom čete generala Juchenica in princa Wiedela. Del estonske divizije, ki je priključil tem četam; je uprli in se ni hotel boriti, zgovarjač se, da se vrše pogajanja med boljševiki in estonsko vlado. Po zadnjih vesteh so boljševiki baže poklicali na pomoč finske rdeče polke, da jih vržejo kot zadnjo rezervo proti prodirajočim Juchenicim četam, katerih tanki so imeli neupravičene uspehe. Mnogi boljševiški vojski so se začeli kar klati in križati, ko so videli, kako se valijo te čudne prikazni proti njim.

General von Gluck je izjavil »Matimovemu« poročevalcu glede akcije proti boljševiki Rusiji takole: »Življenski interes vseh civiliziranih narodov je, da se skupno bori proti boljševiki. Najboljše sredstvo je blokada boljševiške Rusije, katere udeležitev je pa zelo težavna, ker se ne morejo kar tako zapreti meje tako razsežne države, kakor je Rusija. Vselej te bloкаде bi pa tudi trpelo vse rusko prebivalstvo, ki bi bilo na ta način izpostavljen na mikost in nemilost boljševiki. Zdi se, da se mora voditi boj proti boljševikom samo z dovolj močnimi pomorskimi in kopnenimi četami. Enkanta priznava, da ogroža boljševišvo vse civilizirane narode, toda ne more se boriti enosamo proti boljševikom in Nemčiji, ker je postala leta v boju proti boljševikom neobhodno potreben faktor.

Takojšnja akcija baltičskih pokrajin proti boljševikom ne pomenja še gotovega uspeha. Podlaga za gotov uspeh bi se mogla ustvariti edinele tedaj, če sklenejo Francija, Anglija in — Nemčija vojski dogovor za boj proti boljševikom za skupno delovanje. Javno je, da bi se nemški čustniki borili ob strani svojih nekdanjih sovražnikov, če gre za skupno angleško-francosko-nemško vojni proti boljševištvu.

Po zadnjih vesteh iz Mitau se zdi, da se polotaj v baltičskih pokrajinah ni izpremenil. Nemški listi trde, da se nahaja Riga še vedno v rokah Estoncev in Livoncev, toda mesto da je zelo poškodovano od Bergmondovih topov. Livonci so odklonili Bergmondovo mirovno ponudbo.

O generalu von der Goltzu ni znano, kje se nahaja. Oficijelni krogi trde vedno, da predstoli njegova povrnitev v Berlin, toda zdi se, da mu se ne mudi preveč. Vračanje nemških čet se nadaljuje zelo počasi. Govori se, da se čete zato tako počasi vračajo, ker vodi od Schaulea v Taurogen in Tilsit samo ena železniška proga. General von Eberhard, ki je bil med vojni mestni poveljnik v Kovnu, se pogaja z Livonci in ruskim polkovnikom Virbolicem. Livonci zahtevajo takojšnji umik nemških in ruskih čet.

Kar se pa tiče napredovanje Juchenicov čet, je prišla iz Helsingforsa vest, ki govori, da so njegove čete že vkorakale v Petrograd. Koliko je na tej vesti resnice, ni seveda znano, kajti Rusija je še vedno ovita v nekako meglo. Vse vesti, ki prihajajo od tam, so tudi megline in negotove: kar se danes javlja, se jutri demantira.

Prodiranje Juchenicov in Millerjevih čet. — HELSINGFORS, 17. (S.) Zakasnelo. (Uradno.) Severozapadna ruska vojska je pod poveljstvom generala Juchenica zasedla črto Gačina-Luga-Pskov. Čete severne armade (arhangelska in mormanska fronta) so pod poveljstvom generala Millerja zavzele postajo Plescevo v onemskem okraju, ujele cel bataljon rdeče garde ter zaplenile mnogo topov in precejšnje množino vojnega materiala.

Judenji v Carskem Selo. — HELSINGFORS, 20. (S.) Govori se, da so boljševiki izpraznili minulo soboto Carsko Selo; nekateri predstražni oddelki so prišli na ogled do železnice in v Putilove tovarne. General Juchenic ima baže svoj glavni stan v Carskem Selo.

Torej Petrograd ni še padel? — HELSINGFORS, 20. (S.) Agencija poroča iz Revala: General Juchenic je izdal naslednje poročilo: Zasedli smo Carsko Selo in se sedaj nahajamo v Pskovem in komaj 10 km pred prestolnico. Promet po železniški progi je bil vzpostavljen do Krasnojega Sela. Pohod na Petrograd se venomer nadaljuje. Minulo soboto so izbruhili v Petrogradu velikanski izgredi vsled pomankanja živil. Kronstadtski top ne strelja več na finski zaliv.

Uspehi vojske admiralja Kolčaka. — STOCKHOLM, 15. (S.) Zakasnelo. Po povzetju Tobolska je dosegla vojska admiralja Kolčaka Kurzan; napredovala je kakih 150 km zapadno od reke Isna, uničila 8 boljševiških polkov, ujela 10.000 mož in več vrhovnih štabov ter 2 zastavi in zaplenila 40 topov. 200 strobov in mnogo vojnega materiala. Razne listine rdečih gard priča o v-

biser, v roki jabolko, hudičev dar. Ko gledaš v te črnkaste, sladke oči, te zazebe in stojiš, kakor da si prikovan. Ogled si jo Andro, oglej si! In vidite! Pred nekoliko časa se mi je sanjalo o stari Dori. Stokrat sem videl to sliko, dokler je bila moja pokojna žena došla gospički Sofiki, ter se mi je sedaj prikazala v sanjah taka, kakor je na sliki, samo da ji je šla iz srca zlata kača. Že je bilo potonilo v moji stari pameti, ali, ko je tisti stari Madžar došel k naši gosposlini in ko so čistili stanovanje, je slika padla z zida. Pazite, Dora se giblje. Meni je rekla to Ivan Sabov z grada, a drugo noč sem videl v sanjah Doro. Pazite, pride zlo!

Vsi so molčali, samo Kata je šepnila: Reši nas izkušnjava, in je, prekrivši se, pritegnila Jano v hišo.

»A«, je izrežgovel prvi Andro plaho »sedaj vem; to je tista starinska slika v sobi gospe Ursule. Res, prav je govorila Sabov. Mi smo pospravljali sobo in slika je padla, pa se je gospa prestrašila. Padla je res. Vidiš. Nisem vedel, je-li to Mara, je-li Dora, niti ne vse te strahote. Osvobodil nas Bog!«

»Amen«, je dodal stari sodnik. »Za vse to,

iki vztrajnosti napadalnih čet in težke posledice njihove artiljerije. Moralno so rdeče čete zelo potrite.

Boj pri Orlu in Kijevu. — LONDON, 20. (S.) Vojno ministrstvo objavlja naslednje sporočilo o operacijah v severni Rusiji: Kozaki nadaljujejo svoje prodiranje zapadno od reke Koter; porazili so 14 boljševiško divizijo, ujeli 5000 mož ter zaplenili 27 topov in mnogo strofin. Vzhodno Boronia in vzhodno Orlo se vrši še vedno boj, protivojci napredujejo. Južnozapadno Orlo je bila obkoljena kolona 10.000 mož, sestavljena iz livonskih in kitajskih polkov; polovica je bila poražena, ostali oddelki pa so pobegnili proti severu. Boljševiki, ojačeni z novo divizijo, so neupravičeno napadli Kijev 15. t. m. in so začasno zasedli mesto. Tudi prvotnovalci so dobili ojačenja in izgnali pozneje sovražnika iz mesta, nakar so se boljševiki umaknili v svoje postojanke v predmestjih. Na zapadu in severozapadu se boj nadaljuje.

Most pri Tosni na moskovski progi razstreljen. — HELSINGFORS, 20. (S.) Rdeča garda je razstrelila železniški most pri Tosni na progi, ki pelje v Moskvo.

Iz Poljske.

Ustavni načrt se predloži vladi. — VARŠAVA, 20. (S.) V prihodnjih dneh predloži vlada zboru ustavni načrt.

Premirje med poljsko in boljševiško vlado. — VARŠAVA, 20. (S.) Predsednik vojaške komisije Annus je predložil načrt za izvolitev podkomisije z nalogom, da prouči možnost premirja z boljševiško vlado.

Iz Nemčije.

Kongres nemške ljudske stranke v Lipskem. — CURIH, 20. (S.) Iz Lipskega poročajo: Kongres nemške ljudske stranke se je otvoril; prebrala se je Scheidemannova izjava, v kateri pravi, da bi bilo nes pametno zahtevati, naj se uveljavlja nasilna Bismarkova politika, ki je stopila v veljavo politika pravice. Ime november ne označa toliko padca stare vladavine nego uresničenje demokratiškega ideala, katerega si je želel princ Maks Badenski. Narodna skupščina bi bila morala posvetiti dražecem čas gospodarskim vprašanjem. Posledica sedanjega položaja je, da se žele celo proletarski sloji povrniti k redu in disciplini prejšnjih oblasti. Ljudska stranka se postavlja na čelo gibanja, katerega namen je združitev države in odprava zveznih držav; zahteva vzpostavitev prejšnje države, noče pa povrnitve 22 starih distriktov. Stranka zahteva, naj se postavi na čelo finančnega ministrstva merodajni in sposobni finančnik.

Promet nemških parnikov v baltičkem kanalu ustavljen. — CURIH, 20. (S.) Vselej bloкаде je promet nemških parnikov v baltičkem kanalu popolnoma ustavljen. Tudi ribokov na pomorjanski obali se je odpravil.

Iz Avstrije.

Grof Czernin o bodočem razpadu Avstrije. — LONDON, 19. (Stampa.) Giolittijevu trditve, da bi se avstroogrsko monarhija razpadla v vsakem slučaju potrjuje tudi prvo poglavje spominov grofa Czernina, ki jih prevaja »Times« po originalu, ki je izšel na Dunaju. Ob izbruhu vojne je bil Czernin v Bukarešti. »To bo boj na življenje in smrt,« je večkrat izjavljal svojim romanskim znancem, »in če bomo zmagali, ne bo avstroogrsko monarhija več obstajala.«

Toda Czernin pripominja, da je itak predvideval razpad avstroogrsko monarhije, četudi bi ne bila izbruhnila vojna. »Za avstroogrsko monarhijo,« piše Czernin, »je že bila obdila zadnja ura. Nam je bilo usodno umreti. Ostala nam je samo izločitev načina smrti; in izbrali smo najgroznejši način.«

Iz Francije.

Delegacija vdov in mater padlih vojakov pri španskem kralju. — PARIS, 20. (S.) Španski kralj je sprejel razne delegacije, med temi tudi delegacijo vdov in mater v vojni padlih vojakov ter delegacijo bližnjih bojevnikov, kateri sta izrazili svoje priznanje za delovanje, ki je je razvijal med vojno bodisi za iskanje pogrešancev ali pa za izboljšanje razmer vojni ujetnikov. Kralj se je jako zinen zahvalil in rekel, da je storil samo svojo dolžnost, ter prosil, naj smrt vojakov, ki je padel za domovino.

Emir Fajsal v Parizu. — PARIS, 20. (S.) Emir Fajsal je prispel danes semkaj iz Londona.

PARIZ, 21. (S.) Danes jutraj je imel Clemenceau dolg pogovor z Emirom Fajsalom.

Obed v čast španskemu kralju. — PARIS, 20. (S.) Poincaré je priredil obed v čast španskemu kralju Alfonzu XIII.

Iz Amerike.

Izjave državnega tajnika Bacherja. — WASHINGTON, 20. (S.) Državni tajnik za vojni odsek Bacher naznanja, da se ne pošljejo ame-

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

»Pa bodi,« je odgovoril Mato ostreje, in rmeni obraz mu je zardel, »huje mi ne bo, nego tu, in če bi v resnici ne vedel, da je duhovnik krstil, da smem poslušati orglje in duhovnikove vigilije, bi skoro mislil, da sem živinče, da, še slabše, ker gosпода dajajo živinčetu vsaj obrok sena, ali mi — in pri tem je Gušetič zopet potegnil iz vrča — »moremo glodati tisti goji kamen, ki leži kraj poti. Kaj je Dora, ki nas bije, mota, gazi in obeša? To so naši sužnji. Da, Kranjci, to so ljudje, ti so že marsikrat izkabili svojo Doro. Bil sem tam. Pravilo so mi, kako je bilo. Ko so jim nemška gosпода začeli zabijati žeblje za nohte, pograbili so oni svojo »staro pravdo« — debele gorjaste, pak udri po gospodskih plečih, in ko jih je dobra sreča namerila na kako kamenito kolibo, podkurili so gosпода, da so se kar potili tudi po zimi. To so ljudje!«

»Neumni ljudje! Kaka Dora! Kako strašilo! Kaki vrugli! Kaki angelji! Vse to je piškav bob, a Jurko je bil pijan, ko je sanjal. Ne prinaša nam zla nikako strašilo, prinašajo ji živi ljudje, prinašajo je gosпода. Vem jaz to, bil sem po svetu. Gosпода, gosпода, ki jih je

nosila žena kakor nas, ki jih je krstil duhovnik kakor nas, ki jih odnese vrag.

»Kakor tudi tebe,« je menil Jurko srdito.

